

ERDÉLY

1. nap

2018. szeptember 19-én, csodás őszi reggel indultunk Erdélybe az iskola elől. Gyorsan a határhoz értünk, ahol nem kellett sokat várni, így folytathattuk utunkat.

Első állomásunk Nagyszalonta volt, itt megnéztük a Csonka tornyot és az Arany János Emlékmúzeumot. A torony nagyon magas volt, mellette az emberek kicsinek tündek. A múzeumnál fényképet készítettünk.

Tovább haladva elértük a Király hágót, amit úgy is neveznek, hogy Erdély kapuja.

Kolozsvárra érve Mátyás király lovas szobránál rövid leírást olvasott fel egy felsőszevíváni diák. Itt is sok fotót csináltunk. Kissé fáradtan, de nagy lelkesedéssel és kíváncsian vártuk, hogy a Tordai sóbányához érvünk. A bányába minél lejjebb haladtunk, egyre hűvösebb levegő csapott meg minket. A mennyezetről a természet által kialakított sóoszlopok lógtak lefelé. Szemet kápráztató látványban volt részünk. Amikor kézzel érintettük a falat, mintha vizes lett volna. A harang alakú teremhez, óriáskerékhez, minigolfhoz, játszótérhez lifttel és lépcsőn is lejuthattunk. Rengeteg lépcső volt.

Mire végre leértünk, kiderült, hogy van még egy szint, ahol csónakázni lehet. A tó vize egészen feketének tűnt. Felfelé a legtöbben inkább a liftet választottuk. Késő délután Gyergyóújfaluba, a szállásunkra értünk. Három csoportra osztva családoknál kaptunk szállást. Fáradtan, élményekkel teli nap után finom vacsorával vártak szállásadóink.

2. nap

Ébredés és a finom reggeli után, nyolc óra körül indultunk az aznapi programunkra. Elsőnek a gyergyóújfalvi Elekes Vencel Általános iskolába mentünk, ahol az iskola igazgatója mesélt nekünk az épületről, még mi felmelegedtünk. Percekkel később a hetedikesek terme felé vettük az irányt, ahol a tanulók és osztályfőnökeik fogadtak minket. Ők házicsokival kedveskedtek, míg mi könyveket, ceruzákat vittünk nekik. A beszélgetés után fociztunk. A meccset sajnos 6-0-ra elvesztettük, de az élmény a fontos. A végére már jó sok néző lett és nem csak a saját társaiknak, hanem nekünk is szurkoltak. Jó pár pacsi, kézfogás, (nem baj, jók voltak) után indultunk is a buszhoz, elköszöntünk tőlük és márott sem voltunk.

A második úti célunk a Sűgő barlang volt. Odafelé a túravezető mesélt nekünk a tájról, a falvak nevééről, történetéről. Odaérkezve lelkesen indultunk felfelé. Bár a terep egy kicsit nehéz volt, páran még versenyeztek is. Mikor a pihenőhelyhez értünk, ettünk, ittunk, beszélgettünk.

Felfedeztünk egy közelben lévő forrást, aminek hűvös vize nagyon jól esett. A pihenő után még feljebb mentünk. Ha lehet az út még meredekebb volt. A barlangot lámpákkal felszerelve, két csoportban néztük meg. Az út, amin odabent haladtunk elég nedves volt, ezért meg-meg csúsztunk, és néha a fejünket is bevertük, de segítettünk egymásnak, így gond nélkül vettük az akadályokat. Elég hideg is volt bent, de a látvány megérte. A cseppkőképződmények úgy csillogtak a lámpáink fényében, mint a gyémánt. Denevért is volt szerencsénk látni, bár volt, aki ennek annyira azért nem örült. Kifelé menet denevércsontokat is láttunk. Még eltöltöttünk a pihenőhelyen egy kis időt, aztán továbbindultunk.

A következő helyszín a Békás szoros és a Gyilkos tó volt. A Békás szoroson átsétálni nagyon fura érzés volt. Hatalmas sziklák magasodtak fölénk, mellettünk pedig egy patak csörgedezett. A Gyilkos tó mondáját még a buszon utazva hallgattuk meg. Mikor odaértünk úgy nézett ki, ahogy hallottuk: a fenyőtörzsek kiálltak a vízből. Itt is, mint mindenhol csoportkép készült. Képkészítés után elengedtek nézelődni, vásárolni. A szállásainkra visszatérve meleg vacsorával vártak minket, ami után táncházba mentünk és gyergyóújfalvi néptáncokat tanultuk meg. Eleinte félénken álltunk be a körbe, de a végére mindenki belejött.

3. nap

Ezen a reggelen egy kicsit tovább alhattunk, ami jólesett az előző esti Táncház után.

Először egy vízimalmot néztünk meg, ami hagyományosan volt berendezve.

Utána kacskaringós utakon vitt bennünket a busz, de nem teljesen a célíg. Ahhoz még egy kis gyalogtúra is kellett.

Amikor odaértünk, egy gyönyörű környezetben álló faházat láttunk. Mellette forrás és tűzrakóhely is volt.

A vezetőnk izgalmas történeteket mesélt a vidékről, és az ott élő medvékről. Némelyiket még el is nevezték. Miközben mesélt, egy kedves néni készítette a kürtöskalácsot. Később mi is kipróbálhattuk, hogy kell készíteni. Nagyon finom volt, és jól esett hozzá a gyógynövény tea, és a forrásvíz.

Miután már eleget ettünk-ittunk elindultunk egy újabb gyalogtúrára a Csicsaj kősziklájához.

Odafelé vadetető mellett haladtunk el, és bizonyítékot is találtunk arra, hogy tényleg élnek arrafelé medvék.

A kősziklához közeledve egyre meredekebb volt az út.

Mikor felértünk, megcsodáltuk a kilátást, majd aki akarta kipróbálhatta, hogy milyen ügyes sziklamászó. Az egyik szikla tövében egy üreget láttunk, amibe télen medve szokott behúzódni.

A fák törzsén is nyomot hagyott. Ennyi mozgás után jól megéhezünk, így jól jött a tűzrakóhely

egy kis szalonnasütéshez. A szalonna mellett medvekolbászt is kóstolhattunk.

Közben sokat szaladgáltunk, nevetgáltunk és dombon gurultunk.

Később visszasétáltunk a buszhoz, ami visszavitt minket a szállásra. Ez a nap is jól telt.

4.nap

Az erdélyi kirándulás következő napján Székelyudvarhelyre mentünk. Az odavezető úton megnéztük a zetelaki víztározót, és két nagyon szép, festett, faragott székelykaput.

Székelyudvarhelyen először a Vasszékely szobrot néztük meg, utána az Emlékezet Park következett, melyben egy szoborpark található. A szoborparkban 13 híres magyar ember mellszobrát láttuk.

Ezután mentünk Szejkefürdőre. A székelyföld leírójaként ismert Orbán Balázs sírhelyéhez sétáltunk.

Az utat székelykapuk sora mutatta. A 16 db (igen, megszámoltuk) kapu közt volt olyan, ami több, mint 200 éves volt. Farkaslakán Tamási Áron sírhelyét is meglátogattuk, és megnéztük a Trianoni emlékművet is.

Buszra szálltunk és utunk Korondra vezetett, ahol sok kézműves él. Itt meghallgattuk és néztük, hogy milyen a taplászat, és milyen szép holmik készülhetnek tapló gombából. A fazekasműhelyben pedig ki is próbálhattuk, hogy hogyan készülnek a különböző kerámiák. Amint itt végeztünk elmentünk a bazárba, ahol sok-sok díszített fazekas árut láthattunk és persze vásárolhattunk is.

5. nap

A csodálatos 4 nap után elérkezett a hazautazás ideje. Első megállónk Gyulafehérvár volt, ahol megnéztük az érseki székesegyházat. Itt található a Hunyadiak síremléke. Szerencsénkre pont délben voltunk ott, így láthattuk az őrsváltást, amit korabeli ruhákban, dobosokkal, lovasokkal minden nap előadnak. Második megállónk Déva vára volt. Tényleg nagyon magasan van. Jó, hogy nem gyalog kellett felmennünk, hanem egy üvegfalú felvonóval. A felfelé vezető úton a kilátásban gyönyörködhettünk. Körbejártuk a várat, ahol csináltunk osztályképet és csoportképet. A körbejárás után pihentünk, ettünk, ittunk és indultunk tovább Aradra. A harmadik megállónk Aradon, a Megbékélés parkban volt, itt található az aradi vértanúk emlékműve. Hazafelé úgy éreztük gyorsan haza értünk. Fél 9 körül már Csávolyon voltunk a csodálatos élményekkel együtt.

